

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu **I. H. K.**, bytom H., T. proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaVSÚ-8-25/2009 z 20. mája 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. novembra 2010, č. k. 3S 238/2009-36, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. novembra 2010, č. k. 3S 238/2009-36, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie č. KaVSÚ-8-25/2009 z 20. mája 2009, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. VÚSZ-89/20-91-8/2009-OR a NZ z 26. februára 2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 81 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/, § 143j ods. 1, § 21 ods. 1 a 2 a § 105 ods. 6 a 10 zákona č. 328/2002 Z. z. od 1. januára 2009 odňatá náhrada za stratu na služobnom plate profesionálneho vojaka vo výške 284,94 €. Krajský súd súčasne zrušil aj uvedené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. VÚSZ-89/20-91-8/2009-OR a NZ

z 26. februára 2009.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovi, ktorý utrpel 10. decembra 1995 pracovný úraz ako príslušník ženijného práporu mierových síl OSN, bola rozhodnutím z 10. novembra 1998 podľa § 195 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. priznaná náhrada za stratu na zárobku, ktorá podľa § 195 ods. 5 Zákonníka práce v znení zákona č. 188/1988 Zb. prislúcha zamestnancovi najdlhšie do konca kalendárneho mesiaca v ktorom dovŕšil 65 rokov veku. Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. VÚSZ-89/20-91-8/2009-OR a NZ z 26. februára 2009 bola žalobcovi náhrada za stratu na služobnom plate odňatá vzhľadom na ustanovenie § 143j ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., ktoré nadobudlo účinnosť od 1. augusta 2008. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, podľa ktorého sa ustanovenie § 143j ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., ktoré nadobudlo účinnosť 1. januára 2008 a predstavuje zmenu predchádzajúcej právnej úpravy, vzťahuje aj na konanie vo veci zvýšenia, zníženia alebo odňatia dávky, ktorá bola poskytovaná žalobcovi. Krajský súd konštatoval, že právna úprava, podľa ktorej sa náhrada za stratu na zárobku pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania vypláca maximálne do dosiahnutia veku 65 rokov postihnutého zamestnanca, je platná od 1. januára 1989, keď bol § 195 zákona č. 65/1965 Zb. doplnený zákona č. 188/1988 Zb. o nový odsek 5, podľa ktorého náhrada za stratu na zárobku priznaná podľa tohto ustanovenia prislúcha zamestnancovi najdlhšie do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom dovŕšil 65 rokov veku. Podľa čl. II bod 7 zákona č. 188/1988 Zb. sa tento vekový limit vzťahoval na tých postihnutých, ktorí dovŕšia vek 65 rokov po 31. decembri 1988. Na tých, ktorí dosiahli vek 65 rokov do konca roka 1988 sa vekový limit nevzťahuje a ak sa nevyužil dôvod na uplatnenie podstatnej zmeny pomerov podľa § 202 zákona č. 65/1965 Zb. účinného do 31. marca 2001 alebo § 209 zákona č. 311/2001 Z. z. účinného od 1. apríla 2002, náhrada za stratu na zárobku sa vypláca bez zreteľa na tento vek. Krajský súd poukázal aj na znenie ustanovenia § 260 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého plnenia z nárokov na náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa síce od 1. januára 2004 považujú za dávky podľa zákona, ale „ak nárok na výplatu týchto plnení trvá aj po 31. decembri 2003, vyplácajú sa za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento neustanovuje inak“. Táto náhrada za stratu na zárobku sa od 1. januára 2004 považuje podľa § 272 ods. 3 zákona za úrazovú rentu a vypláca sa v sume v akej patrila do 31. decembra 2003. Podmienky nároku sa posudzujú stále podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t.j. podľa Zákonníka práce. Jednou z týchto podmienok je aj

ohraničenie existencie nároku vzniknutého pred 1. aprílom 2002 dosiahnutím veku 65 rokov ak tento vek dosiahne poškodený po 1. januári 1989. Tým poberateľom úrazovej renty, na ktorých sa toto ustanovenie vzťahuje sa bude úrazová renta poskytovať len do dosiahnutia veku 65 rokov, ak nedôjde v budúcnosti k legislatívnym úpravám súvisiacim s ustanovením v zákone. Z toho dôvodu krajský súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu prvého aj druhého stupňa pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov cestovného z Trenčína do Bratislavy a späť v sume 11,92 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že nadobudnutím účinnosti § 143j zákona č. 328/2002 Z. z. došlo k pretransformovaniu náhrady za stratu na zárobku, poskytovanú podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce na náhradu za stratu na služobnom príjme profesionálneho vojaka podľa § 143j zákona č. 328/2002 Z. z. a od nadobudnutia účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. žalobcovi patrí len náhrada za stratu na služobnom príjme profesionálneho vojaka, pričom sa na neho vzťahujú už len príslušné ustanovenia zákona č. 328/2002 Z. z., a teda aj stanovené časové obmedzenie výplaty predmetnej náhrady. Keďže žalobca 30. októbra 2007 dovŕšil 62 rokov veku a spolu so započítaním doby výkonu služby splnil podmienky nároku na starobný dôchodok v zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. mu už náhrada za stratu na služobnom príjme profesionálneho vojaka neprináleží. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny s poukazom na skutočnosť, že náhrada za stratu na zárobku mu bola priznaná podľa § 195 zákona č. 65/1965 Zb. v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. náhrada za stratu na služobnom plate policajta alebo služobnom príjme profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby pri uznaní invalidity sa poskytuje v takej výške, aby sa spolu so služobným platom policajta, služobným príjmom profesionálneho vojaka, príjmom zo zárobkovej činnosti, výsluhovým

príspevkom, výsluhovým dôchodkom, invalidným výsluhovým dôchodkom rovnala služobnému platu policajta alebo služobnému príjmu profesionálneho vojaka dosahovaným pred skončením služobného pomeru a u vojaka prípravnej služby služobného príjmu, ktorý by dosiahol pri výkone základnej funkcie, na ktorú sa štúdiom alebo výcvikom pripravuje, zníženú o sumu zodpovedajúcu úhrnu poisťného na nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie, zdravotné poistenie, preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov. Na príjem zo zárobkovej činnosti sa neprihliada, ak policajt alebo profesionálny vojak bol uznaný za invalidného, pričom miera schopnosti vykonávať primerané civilné zamestnanie je znížená o viac ako 49 %.

Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. náhrada podľa odseku 1 patrí policajtovi, profesionálnemu vojakovi alebo vojakovi prípravnej služby najdlhšie do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom splnil alebo so započítaním doby výkonu služby by splnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 143j ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2008 náhrada za stratu na služobnom plate policajta alebo náhrada za stratu na služobnom príjme profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby alebo náhrada za stratu na zárobku policajta alebo profesionálneho vojaka priznané do 30. júna 2002 sa považujú za náhradu za stratu na služobnom plate policajta alebo náhradu za stratu na služobnom plate profesionálneho vojaka podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili k 1. januáru 2008, a zvyšujú sa podľa tohto zákona.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobcovi bola náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti právoplatne priznaná podľa § 195 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. od 1. júla 1997, teda do 30. júna 2002.

Pokiaľ zákonodarca vo vyššie citovanom ustanovení § 143j ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. uviedol, že náhrada za stratu na zárobku profesionálneho vojaka priznaná do 30. júna 2002 sa považuje za náhradu za stratu na služobnom plate profesionálneho vojaka podľa zákona č. 328/2002 Z. z., je zrejmé, že **táto náhrada je naďalej** náhradou za stratu na zárobku vojaka **podľa právnych predpisov, podľa ktorých bola priznaná** a za náhradu za stratu na služobnom plate profesionálneho vojaka podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa iba považuje na účely jej ďalšej výplaty a zvyšovania podľa zákona č. 328/2002 Z. z.

Podľa § 195 ods. 5 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení zákona č. 188/1988 Zb. náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti prislúcha zamestnancovi najdlhšie do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom dovŕši 65 rokov veku.

Podľa prechodného ustanovenia § 251 ods. 1 Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z., účinného od 1. apríla 2002, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2002, ak nie je ďalej ustanovené inak. Nároky, ktoré z nich vznikli, a právne úkony urobené pred 1. aprílom 2002 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti sa musí naďalej posudzovať podľa § 195 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb.; na tento nárok preto nemožno aplikovať ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovel a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a žalovaný právo na ich náhradu nemá (§ 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská